

[Paul Dalsager.]

gets opfattelse bør være mere i søgelyset på grund af disse honorarers højde, ikke mindst de honorarer, som er aftalt med de mennesker, som er organiseret i akademikernes organisation. Det er derfor ikke forhandlingsretten og de lavtlønnede grupper i Danmarks radio, som er i søgelyset, og det er formentlig heller ikke de LO-ansatte medarbejdere i Danmarks radio, der er med til at hæve det gennemsnitlige lønniveau.

Datacentralen har også været behandlet i udvalget. Sidste år udtaltes det i udvalgets betænkning, og det blev enstemmigt tiltrådt i folketinget, at vi anså det for ønskeligt, at Datacentralens regnskaber revideres af statsrevisoratet, og så synes vi ærlig talt, det er lidt mærkeligt, at en sådan enstemmig henstilling fra folketinget kan sidde overhørig, så vi igen i år møder det samme problem. Når vi nævner det her, er det altså for igen at få en enstemmig opbakning af folketinget til at sige til de folk, som modsætter sig en sådan revision, at nu ønsker folketinget det altså gjort.

Et andet område, som udvalget har beskæftiget sig meget med, har været statens byggeomkostninger, administrations- og teknikerhonorarer, som vi anser for at være steget til foruroligende højder, en opfattelse, som vi forstod at vi delte med økonomi- og budgetministeren. Vi har ikke haft muligheder for at kontrollere, om disse udgifter og honorarer har været af rimelig størrelse, men umiddelbart forekommer det os, at der går for meget af et byggeprojekts anlægs- sum til disse administrationsomkostninger og teknikerhonorarer, og vi har henledt ministerens og nu hermed også folketingets opmærksomhed på disse problemer.

I udvalget har vi, når vi har diskuteret honorarer og lønninger osv. til statens ansatte, også været inde på at diskutere problemer, som måske i og for sig ikke kommer spørgsmålet ved, men de skatteydere, som ofte er lavt lønnede under hårde arbejds- vilkår og efterhånden også med en ret kraftig beskatning, skal skaffe de penge, som vi på skatteydernes vegne administrerer. Disse skatteydere har efter udvalgets opfattelse krav på, at der administreres omhyggeligt, og at deres ydelser til det offentlige ikke bruges til honorarer og omkostninger, som

forekommer at være helt ude af trit med den almindelige indkomstudvikling.

Medlemmerne af udvalget har læst betænkningen, og det har folketingets medlemmer naturligvis også, og i og med at man nu om lidt her godkender betænkningen ved første behandling af statsregnskabet, tager folketinget medansvar for at godkende de ting, der er sket, og altså også medansvar for at godkende udvalgets betænkning, som jeg naturligvis også er klar over at folketingets medlemmer har sat sig grundigt ind i. Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale forslaget til folketingsbeslutning angående statsregnskabet til vedtagelse.

Burgdorf: Det er jo rigtigt, som hr. Poul Dalsager sagde, at nu er arbejdet gjort færdigt, et langvarigt arbejde en vinter igen, og det har resulteret i den betænkning, som nu ligger på folketingets bord.

Betænkningen er måske skrappere, end den plejer at være, men det er vistnok ikke uden grund. Vi har måtte konstatere, at vi gang på gang er blevet præsenteret for de samme fejl, og vi har også måttet sande det gamle ord, at der skal skarp lud til skurvede hoveder. Nu ligger betænkningen der altså, og hvad sker der så? Man kan måske have det lille suk i hjertet: hvad nytte er det til?

Vi har i udvalget drøftet og diskuteret mange ting og også det, som hedder rammebevillingsordningen. Den kan måske være udmærket nok, men vi må konstatere gang på gang, at der stadig sker overskridelser. Økonomiministeren fastslår, at enhver overskridelse påtales, og så må vi sige: ja men det er da udmærket, at den påtales, men hvad så? Hvad sker der så? Ingenting. Det hele gentager sig år efter år. Når man har siddet i dette udvalg i nogle år, er det sådan, at man nikker genkendende til gamle kendinge, hver gang de kommer frem.

Det er også rigtigt, at vi har drøftet teknikerhonorarerne i offentligt byggeri, og efter min opfattelse er det helt galt med disse. Honorarerne beregnes efter de endelige byggesummer, og så er det klart, at så skal de nok stige, så skal de nok blive store. Det må ændres, og det er derfor, vi påpeger det nu i dette udvalg. Dertil kommer så, at det næsten er umuligt at placere ansvaret for offentligt byggeri, og det gælder både over-